

Justitsminister, og det glædede mig at høre de Bemærkninger, som nys fremkom fra ham angaaende dette Punkt, hvorefter det ikke var Hensigten at ville fire eller gaae ind paa Modificationer til den ene eller anden Side, men Regjeringen vilde fastholde det Standpunkt, som den havde indtaget ved Forelæggelsen af Loven. Under denne Forudsætning vil jeg anfse det for den bedste Taktik at stemme for Regjeringens Forslag. Kun skal jeg endnu med Hensyn til nogle Utringer af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ligeoverfor en Udtalelse af den høitagtede Justitsminister ved denne Sags første Behandling tillade mig at gjøre en Bemærkning. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds fandt det nemlig saa særdeles urimeligt, hvad den høitagtede Justitsminister havde udtalt, at det var Kirkestyrelsens Agt ved Besættelsen af geistlige Embeder at ville tage Hensyn til, hvorvidt Værnepligten var fyldestgjort eller ikke. Jeg vil ikke bestride, at de Bemærkninger, som i saa Henseende fremkom fra det ærede Medlem, havde Meget paa sig. Men jeg maa bringe i Erindring, at vi stemme jo aldeles ikke over disse Udtalelser, disse Formeninger, disse Antydninger om, hvad Kirkestyrelsen vil gjøre. Vi stemme over Loven, saaledes som den foreligger, og deri findes Intet derom, og det er ikke muligt for Noget at give en Erklæring om, hvorledes Kirkestyrelsen vil stille sig til Sagen. Den høitagtede Justitsminister kan maaffse svare for sin nuværende Collega, den høitagtede Kirke- og Undervisningsminister, men det er ikke muligt for ham eller nogen Anden at svare for, hvorledes en fremtidig Kirkestyrelse vil stille sig til Sagen. Det er altsaa et Punkt, som det forekommer mig, at vi ganske kunne lade ude af Betragtning.

Sugen: Efter de Bemærkninger, vi have hørt af den ærede sidste Taler, kunde jeg i Grunden frasælbe Ordet, da jeg nødig vil forlænge Debatten om en Gjenstand, der allerede har været saa stærkt debatteret; men det forekommer mig dog, at der er enkelte Betragtninger, der kunde tjene til Supplerings af, hvad det ærede Medlem udtalte, og dem

skal jeg tillade mig at fremføre. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at dersom denne Lov ikke bliver vedtagen iaar, blive vi staaende ved Værnepligtsloven af 1861; men medens han ikke anser dette for at være saa beklageligt, mener jeg virkelig, at det er beklageligt; thi endskjondt vi, dersom vi blive staaende ved den nævnte Lov, ville beholde dette Punkt om de Geistlige, hvad jo efter den Gang, Sagen har faaet, synes at være det Behageligste for Regjeringen, saa er der andre Punkter i denne Lov, hvorved vi ikke kunne slaae os til No. Jeg skal saaledes henwise til den hele Stilling, som det i Sorullen opførte Mandskab kommer til at indtage efter det Lovforslag, som nu foreligger, i Sammenligning med dets Stilling efter Loven af 1861. Der har jo været Medlemmer, som have villet gaae endnu videre med Hensyn til det besagne Mandskab, end det er foreslaaet i Lovforslaget; jeg troer imidlertid, at man er gaaet vidt nok, og at det, der her er foreslaaet, vil være et stort Gode for dette Mandskab. Men jeg skal endvidere henwise til § 40, hvor der handles om den Afkortning i Tjenestetiden, som vil tilfalde Mandskabet i Forstærkningen, Noget, som jo slet ikke findes i den nugældende Værnepligtslov og heller ikke er optaget i Hærloven, saa at Corporaler, Følk, der tjene i længere Tid, ikke ville kunne faae Lettelse i deres Tjeneste i Forstærkningen, saalænge den foreliggende Lov ikke udkommer. Der er altsaa virkelig Ting, som have stor Betydning, og som gjøre det meget ønskeligt, at man kunde komme overeens om det brændende Punkt, som her er Tale om. Det forekommer mig, at, som Sagen staaer, er der dog nogen Udsigt til, at der vil kunne opnaaes en Overenskomst om dette Punkt mellem de forskellige Partier, som have Noget dertil at sige. Jeg er enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), som først havde Ordet idag, i, at vi ikke kunne see tilbage til de to foregaaende Love om Værnepligt, som ere udgaaede fra Lovgivningsmagten, naar vi nu skulle vedtage en Værnepligtslov, idet jo Stillingen væsentlig er forandret derved, at Hærloven er kommen til at indeholde enkelte